

ca 1962

DEN RIGE ENKE

MERRY FILMPRODUKTION'S

danske folkekomedie i farver

DEN RIGE ENKE

efter JOHANNE KORCH's roman

Hele filmen er optaget på sydfyn

Iscenesat af Jon Iversen

Foto Gustaf Mandal
Musik Peter Deutsch
Sangtekst Erik Leth
Producent Henrik Sandberg

Assistance Werner Jensen
Regi Palle Schnedler-Sørensen
Regi-ass. Jørgen Hinch
Kamera-ass. Lennart Carlsson
Lyd Ebbe Raun & Axel Pless
Ass. Bjarne Westergaard
Ass. Just Betzer
Make-up Else Hennings
Scriptgirl Solveig Ersgaard
Lys Kelvinlux
Klipning Ernst Møholt
Kopi Ankerstjerne A/S
Mosebuset opbygget af N. O. Fredholm

PERSONERNE:

Anna-Marie Ellekær Maria Garland
Janus Frandsen, købmand Peter Malberg
Grete } fru Ellekær's døtre Malene Schwartz
Elin } Kirsten Saerens
Erik v. der Rude Ebbe Langberg
Axel v. der Rude, godsejer Gunnar Lauring
Lilli v. der Rude Jessie Lauring
Jørgen Hansen, forvalter Søren Elung-Jensen
Sofie Frandsen Helga Frier
Pastor Holm Finn Lassen
Agnes Holm Karen Lykkehus
Sine, husjomfru Guri Richter
Karen, stuepige, Jørgens søster Rita Angela
Lars, røgter Ejnar Larsen
Kai, hans barnebarn Jan Priiskorn-Schmidt
Mogens Ellekær, forvalter Carl Ottosen
Anders Jepsen, landbetjent Aksel Erhardtson
Minka Jensen, pige fra København ... Hanne Ribens
Lågen Asger Bonfils
Nikolaj, medhjælper Arne Hansen
og Rikke

H A N D L I N G E N

Midt i et smilende dansk landskab, skærmet af udstrakte skove ligger den store proprietærgård „Højgård“.

Her residerer Anna-Marie Ellekær, af omgængens beboere altid kaldet „Enken“.

Indtil for 10 år siden levede hun her en glad og lykkelig tilværelse med sin flotte, charmerende mand, Poul, indtil skæbnen satte et brat punktum for hans liv – et fald med sin ridehest.

Fra den dag var hun alene om ansvaret for deres to pigebørn, Grete og Elin, og ikke mindst med ansvaret for driften af den store gård.

Hendes hårde skæbne gjorde hende ikke blid. Hun lukkede sig inde i sig selv – omgav sig med en skal. Hun skulle bare videre ... alene.

„Lad kun fok sige, hvad de vil, men det er min ukuelige vilje, der har gjort „Højgård“ til, hvad den er idag.

Men i jaget efter position, magt og penge, glemte hun det væsentligste her i livet – at være menneske. Alt vil hun bestemme.

Den nye generations livsopfattelse skaber imidlertid konflikter mellem hende og hendes pigebørn.

De er unge og vil med deres friske øjne se et lykkeligt liv imøde, men sammen med den de holder af.

Et stort aktiv for gården er den unge, dygtige forkarl, Jørgen, en mand af den helt rigtige støbning.

Men på trods af disse egenskaber kaster

Malene Schwartz's
brudekjole er leveret
af Lilli's Kjoler

„Enken“ ham på porten, da hun opdager, at Grethe og han har fundet hinanden.

Nogle voldsomme sammenstød mellem mor og datter er uundgåelige. Enken bruger alle midler for at få Grete – „bragt til fornuft –“, som hun siger. Men forgæves. Grete forlader sit hjem og flytter ned til stedets præstepar, hvor hun bliver boende, indtil hun kan blive gift med Jørgen.

Enken har tabt sit første slag.

Jørgens gode venner, købmandsparret Sofie og Janus Frandsen, går nu i aktion for at hjælpe de to unge.

Han er en klog, godhjertet og hjælpsom mand.

*Giv en lille gave
til alle, du kan li'.
Den allerbedste gave
er glæden ved at gi'.*

er hans livs motto.

På billige vilkår skaffer han Jørgen et lille, men ret forfaldent hus, „Mosehuset“, og her begynder de at bygge deres ny tilværelse op. Også disse planer prøver „Enken“ at krydse, men forgæves. Her har Janus en virkelig trumf på hånden.

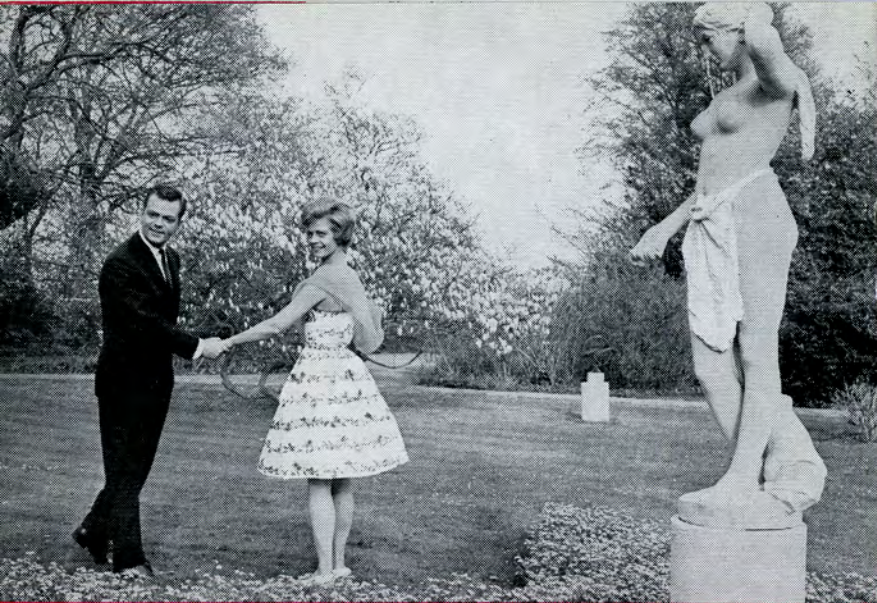
„Enken“ har udset sønnen fra et nærliggende gods til Elins tilkommende.

„De har et adelsskjold, der trænger til en oppudsning, og jeg har pengene“ – er hendes ræsonnement.

På en eller anden måde opstår der en øjeblikkelig kontakt mellem de to unge moderne mennesker. De har begge været i hovedstaden en tid. Hun for at studere musik, mens han har studeret andre – mere letpåkledte „ting“. Det viser sig, at hans moral ikke rigtig kan stå for skud, og eksplosionen indtræffer, da Elin opdager, at han har en veninde boende

på et nærliggende hotel, så det åbenbart kun er hendes penge, han er ude efter, mener hun.

Et opgør med moderen – der trods dette i sit snobberi vil gennemføre sin plan – medfører, at Elin samme aften flytter ned til sin søster.

„Enken”s afskedsord lyder stadig i hendes ører:

„Sig til din søster, at fra denne dag fører der ikke nogen vej fra „Mosehuset” til „Højgård”.

Men skæbnen har sine egne veje.

En dag bliver det hende selv, der vandrer fra „Højgård” til „Mosehuset” – Et hjerte er lukket op – – hendes vandring var svær, men hun er fra den dag et lykkeligt menneske.

Musik: Peter Deutsch

Tekst: Erik Leth

Synges i filmen af

Peter Malberg

Gi' en lille gave -

Alle er vi glade her. Grunden er såmænd.
 At vi har en fiks idé, og det er simpelthen —
 refr. Gi' en lille gave
 Til alle, du kan li'.
 Den allerbedste gave
 Er glæden ved at gi'.
 så — Gi' en lille gave;
 og hvis lønnen er lidt knap,
 Så kom og ræk mig hånden;
 Enhver kan gi' et nap.
 Et lille smil,
 Et venligt ord,
 Det koster heller ikke spor.
 så — Gi' en lille gave
 Til alle, du kan li'.
 Den allerbedste gave
 Er glæden ved at gi'!

Alle vi med godt humør følger det princip:
 Prøv at kigge udenfor din egen næsetip. —
 refr. Gi' en lille gave
 Til alle, du kan li'.
 Den allerbedste gave
 Er glæden ved at gi'.
 så — Gi' en lille gave
 Til pigen, du har kær.
 Det smil, du får til gengæld,
 er alle penge værd.
 Et venligt smil,
 Et kærligt ord
 Det koster stadig ikke spor.
 så — Gi' en lille gave
 Til alle, du kan li'.
 Den allerbedste gave
 Er glæden ved at gi'!

Den hvide
smarte sportsvogn
som køres af
Ebbe Langberg er en

SUNBEAM ALPINE

Nærmeste BRITMO-forhandler kan gøre **Deres** drøm
til virkelighed.

